

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 567/2024
09.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мастиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, као правних следбеника покојног тужиоца ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, сви из ..., ЈЈ из ..., КК из ..., ЛЛ из ..., ЉЉ из ..., чији је пуномоћник Драгана Стојиљковић, адвокат из ..., против туженог „Laurence Walter Serbia“ ДОО, чији је пуномоћник Ненад Делић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2745/19 од 15.01.2020. године, у седници одржаној 09.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2745/19 од 15.01.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П1 200/17 од 03.04.2018. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима сваком понаособ исплати износе ближе означене у том ставу изреке изражене у енглеским фунтама у динарској противвредности, са каматом како је то ближе означено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име заједничких трошкова спора исплати укупно 1.084.750,00 динара, а на име појединачних трошкова спора сваком од тужилаца износе ближе означене у том ставу изреке.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2745/19 од 15.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Смедереву П1 200/17 од 26.03.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), и утврдио да је иста недозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовископравним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба више тужилаца против туженог ради исплате неисплаћених трошкова за службена путовања у иностранству поднета је 22.07.2011. године, а преиначена 21.04.2018. године. Тужиоци се налазе у положају формалних супарничара, сагласно члану 205. став 1. тачка 2. ЗПП, са којих разлога се вредност предмета спора одређује према вредности главног захтева сваког тужиоца засебно, а највиша појединачно тражена вредност главног захтева, у овом случају је 12.680 фунти, односно 1.713.016,01 динар (1 фунта = 135,0959), што у еврима износи 14.436,984 евра на дан преиначења тужбе (1 евро = 118,6547 динара). Како наведени износ не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то следи да је ревизија туженог недозвољена.

Из наведених разлога, сагласно одредби члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**